

УВОД

У извијесном смислу кризе су стални пратилац друштвеног живота. Њихова имена и датуми обиљежавају ере, а под њиховим утицајем измјенила су се друштва и културе. Оне чине инегрални дио историје и то ће бити и у будућности. Како се друштво развија и технологија напредује, човјечанство се суочава са све различитијим и бројнијим кризама. Наиме, са напретком друштва и технологије, која постаје све доступнија и све компликованија, људска врста се суочава са све расноврснијим и бријнијим кризама. Као посљедица тога наша планета је постала "свијет ризика" (Урлих Бек) у коме активности једне земље имају драматичан утицај и на популацију изван њених граница. Ово важи за девастирајуће кризе као што су природне катастрофе, међународни и унутрашњи поремећаји у снабдијевању виталним производима и услугама, индустријски и нуклеарни акциденти, пожари у магацинима и хотелима, акциденти на авионима и бродовима, лабораторијски експерименти који се отму контроли, нереди и други социјални конфликти, терористички напади на истакнуте лидере и обичне грађане, отмице возова, авиона, бродова, глад и епидемије заразних болести.

Све ово представља озбиљан изазов за полицију и друге субјекте система безбедности .

2. ПОЈАМ МОДЕРНИХ КРИЗА

Кризе су, заправо, апстрактни концепти за веома конкретне догађаје који могу одређену заједницу, нацију или цијели свијет веома брзо гурнути у стање хаоса. Ови реални и разарајући догађаји представљају изазов за друштвене, политичке и управљачке елите и доводе у питање филозофску, социјалну и моралну природу политичких лидера, друштва и свјетске заједнице, узрокујући промјене чији је интензитет раније био незамислив . Сјећања на немире у Брикстону, катастрофу Челинцера и НЕ Џернобил, потонућа бродова Естонија и Акиле Лауро, епидемију сиде и др. Праћена су страхом, тугом и бесом, али и питањима: Зашто се то десило? Да ли се катастрофа могла избјећи? Ко је одговоран? Одговори су често некомплетни, докази нису потпуно доступни увиду, а јавност је углавном склона да брзо заборавља.

Европоски континент је одувек представљао мјесто у коме обитавају кризе. Његова историја пуна је уцбеничких примјера најразличитијих криза које се могу замислити, од класичних епидемија заразних болести до свих облика модерног ратовања, од дубоких економских криза до савременог тероризма, од озбиљног угрожавања животне средине до нуклеарне катастрофе, од болести лудих крава до "миленијумске бубе". Док националне владе веома споро постају свјесне веома кључне важности успостављања одговарајућих институционалних капацитета за кризни менаџмент, на хоризонту се појављују нове кризе.

Ипак се мора констатовати да је наша мисао о кризама еволуирала. Схватање катастрофе и разарања као божије казне је мање више превазиђено (мада и данас многи Африканци говоре о сиди у овим терминима). Рационално-научно објашњење узрока, образаца и карактеристика криза доминира савременим мишљењем. Без обзира на то, кризе и катастрофе ће настављати да нас изненађују и убудуће. Ми не желимо да се ови догађаји десе, а они се ипак догађају. Ми не очекујемо да се догоде баш сада, а они се увек догађају у веома непогодном тренутку. Ми не очекујемо да се десе баш овде, а они се дешавају ту – у нашој земљи. Вријеме је да се ови догађаји узму озбиљно, да из њих почне да се учи и да та знања почну да се примењују, како би се убудуће такви догађаји избјегли, или барем ограничиле њихове штетне посљедице. Управо у томе и јесте смисао заснивања кризног менаџмента као новог истраживачког поља и наставно-научне дисциплине. Технике и методе развијене у оквиру ове дисциплине показују се углавном као успјешне у превенцији и савладавању класичних ("нормалних") криза.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com